

Djordje Balasevic

Drvena Pesma

Snio sam nocas nikad prezaljenu stvar
mog drvenog konjica
kanap i zvuk tockica, vrbice zvon
za mnom verni Sanco moj
u pohodu na Nespokoj

Snio sam jos i svoju prvu tamburu
kako ko nocna dama
iz juznog Amsterdama
iz izloga mene klinca zavodi
na smrtne grehe navodi

'Di je to drvo raslo
od kog je tesana
da l' se pod njime
neko nekada ljubio

Otkud u njemu izvor
svih mojih pesama
da l' je to znao
onaj ko ga je dubio

'Di je to drvo raslo
vrh kojih bregova
da l' nas je ista
kisa mladane zalila

Ko mu je grane kres'o
mati ga njegovu
cija je ruka lisca
s jeseni palila, da znam

Snio sam onda krevet, sav u cipkama
obesnu igru vatre, sklopljene salukatre
na uzglavlju ruza u intarziji
pod kojom smo se mazili

Snio sam sanduk, crni, srebrom okovan
novembar, izmaglica i kvartet dragih lica
maleni cun nasred luke pokisle
da me u vecnost otisne

'Di je to drvo raslo
sram kojih vetrova
da l' je pod njime
neko za nekim zalio

Sto ga je grom obis'o
mati ga Petrova
ko je u sake pljun'o
pa ga strovalio

Jedina moja mila, sto si me budila
bio sam tako blizu nalicja vremena
taji se jedno drvo u mojim grudima
gde li ce nesto nizi iz toga semena
da znam